

Brüssel, 2.12.2015
COM(2015) 595 final

2015/0275 (COD)

Ettepanek:

**EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU DIREKTIIV,
millega muudetakse direktiivi 2008/98/EÜ jäätmete kohta**

(EMPs kohaldatav tekst)

{SWD(2015) 259 final}
{SWD(2015) 260 final}

SELETUSKIRI

1. ETTEPANEKU TAUST

1.1 Üldine taust

Liidu majanduse jaoks läheb kaduma oluline kogus võimalikke teiseseid tooraineid, mis sisalduvad jäätmevoogudes. 2013. aastal tekitati ELis kokku ligikaudu 2,5 miljardit tonni jäätmeid. Sellest 1,6 miljardit tonni ei võetud ei korduskasutamisse ega ringlusse ning seega läksid need jäätmed Euroopa majanduse jaoks kaotsi. Hinnanguliselt võiks ringlusse võtta või korduskasutada veel 600 miljonit tonni jäätmeid. Kõigist liidus toodetud olmejäätmetest võeti ringlusse üksnes piiratud osa (43 %), ülejäänu ladestati prügilatesse (31 %) või põletati (26 %). Seega jäävad liidul kasutamata märkimisväärsed võimalused parandada ressursitõhusust ja edendada ringmajandust.

Jäätmekäitlusega seoses esineb samuti suuri erinevusi liidu liikmesriikide vahel. 2011. aastal ladestasid kuus liikmesriiki prügilasse alla 3 % olmejäätmetest, 18 liikmesriiki aga rohkem kui 50 %, kusjuures mõni liikmesriik ladestas prügilasse üle 90 % jäätmetest. Selline ebavõrdne olukord tuleb lahendada kiiremas korras.

Ettepanekud muuta direktiivi 2008/98/EÜ jäätmete kohta,¹ direktiivi 94/62/EÜ pakendite ja pakendijäätmete kohta,² direktiivi 1999/31/EÜ prügilate kohta,³ direktiivi 2000/53/EÜ kasutuselt kõrvaldatud sõidukite kohta,⁴ direktiivi 2006/66/EÜ patareide ja akude ning patarei- ja akujäätmete kohta⁵ ning direktiivi 2012/19/EL elektri- ja elektroonikaseadmetest tekkinud jäätmete kohta⁶ on osa ringmajanduse paketist, mis sisaldab ka komisjoni teatist „ELi ringmajanduse loomise tegevuskava”.

1.2 Ettepaneku põhjused ja eesmärgid

Viimased suundumused näitavad, et ressursitõhususe täiendav suurendamine on võimalik ning et see võib anda suurt majanduslikku, keskkonnaalast ja sotsiaalset kasu. Jäätmete ressursiks muutmine on oluline ressursitõhususe suurendamisel ja ringmajanduse loomisel.

ELi jäätmealastes õigusaktides sätestatud õiguslikult siduvad sihtarvud on olnud peamine vahend jäätmekäitlustavade parandamisel, innovatiivse ringlussevõtu toetamisel, jäätmete prügilasse ladestamise piiramisel ja tarbijate käitumise muutmiseks stiimulite andmisel. Jäätmepoliitika arendamine tooks suurt kasu: see tagaks jätkusuutliku majanduskasvu, aitaks luua töökohti, vähendaks kasvuhoonegaaside heidet, tekitaks otsese kokkuhoiu tänu parematele jäätmekäitlustavadele ning looks puhtama keskkonna.

Ettepanekuga muuta direktiivi 2008/98/EÜ täidetakse õiguslikku kohustust vaadata läbi kõnealuses direktiivis sätestatud jäätmekäitluse sihtarvud. Ettepanekud, mis on osa

¹ Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2008/98/EÜ, 19. november 2008, mis käsitleb jäätmeid ja millega tunnistatakse kehtetuks teatud direktiivid (ELT L 312, 22.11.2008, lk 3).

² Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 94/62/EÜ, 20. detsember 1994, pakendite ja pakendijäätmete kohta (EÜT L 365, 31.12.1994, lk 10).

³ Nõukogu direktiiv 1999/31/EÜ, 26. aprill 1999, prügilate kohta (EÜT L 182, 16.7.1999, lk 1).

⁴ Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2000/53/EÜ, 18. september 2000, kasutuselt kõrvaldatud sõidukite kohta (EÜT L 269, 21.10.2000, lk 34–43).

⁵ Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2006/66/EÜ, 6. september 2006, mis käsitleb patareisid ja akusid ning patarei- ja akujäätmeid ning millega tunnistatakse kehtetuks direktiiv 91/157/EMÜ (ELT L 266, 26.9.2006, lk 1–14).

⁶ Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2012/19/EL, 4. juuli 2012, elektri- ja elektroonikaseadmetest tekkinud jäätmete kohta (ELT L 197, 24.7.2012, lk 38–71).

ringmajanduse paketist ning millega muudetakse kuut eespool nimetatud direktiivi, toetuvad osaliselt ettepanekule, mille komisjon esitas 2014. aasta juulis ning võttis seejärel tagasi 2015. aasta veebruaris. Ettepanekud on kooskõlas ressursitõhususe tegevuskava⁷ ja seitsmenda keskkonnaalase tegevusprogrammi⁸ eesmärkidega ning hõlmavad jäätmehierarhia täielikku rakendamist⁹ kõigis liikmesriikides, jäätmetekke vähendamist absoluutarvudes ja inimese kohta, kvaliteetse ringlussevõtu tagamist ning ringlussevõetud jäätmete kasutamist liidu jaoks peamise usaldusväärse tooraineallikana. Nendega toetatakse ka tooraineid käsitleva ELi algatuse¹⁰ rakendamist ja käsitletakse toidujäätmete tekke vältimise vajadust. Lisaks lihtsustatakse ettepanekutega kõigis kuues direktiivis sätestatud aruandlusnõudeid.

2. HUVITATUD ISIKUTEGA KONSULTEERIMISE TULEMUSED JA MÕJU HINDAMINE

2.1 Uuringud

Ettepanekutes ja neile lisatud mõjuhindangus hinnatakse ELi jäätmealaste õigusaktide rakendamise ja täiendamisega seotud tehnoloogilisi, sotsiaal-majanduslikke ja kulude-tulude aspekte. Mõjuhindangule koostati lisadokument, et analüüsida, milline mõju võib olla mõjuhindangus esitatud peamiste poliitikavalikute täiendavatel variantidel.

2.2 Sisekonsultatsioonid

Õigusaktiettepanekute ettevalmistamist jälgis komisjonis mõju hindamise juhtrühm, kuhu kuulusid esindajad mitmest komisjoni talitusest (peasekretariaat (SG), majandus- ja rahandusküsimuste peadirektoraat (ECFIN), siseturu, tööstuse, ettevõtluse ja VKEd peadirektoraat (GROW), kliimameetmete peadirektoraat (CLIMA), Teadusuuringute Ühiskeskus (JRC) ning statistika peadirektoraat (ESTAT)).

2.3 Väliskonsultatsioonid

Komisjon koostas soovitusliku loetelu lahendamist vajavatest küsimustest ja peamiste sidusrühmadega peeti esimesed vestlused 2013. aasta veebruaris. Juunis 2013 alustati kooskõlas konsulteerimisalaste miinimumnõuetega internetis avalikku konsultatsiooni, mis kestis kuni septembrini 2013. Saadi 670 vastust, mis kajastab suurt avalikku muret jäätmetekäitlemise olukorra pärast ELis ning suuri ootusi seoses ELi meetmetega selles valdkonnas. Liikmesriikide põhjalikum arutelu toimus juunist septembrini 2015, samuti laiem arutelu ringmajanduse üle.

2.4 Mõju hindamine

Koos 2014. aasta juulis vastu võetud ettepanekuga¹¹ avaldati mõju hindamise aruanne ja kokkuvõte. Mõjuhindangus, mis jääb läbivaadatud õigusaktiettepanekute peamiseks analüütiliseks aluseks, hinnatakse ELi jäätmekäitluse tõhustamist käsitlevate erinevate poliitikavalikute peamist keskkonna-, sotsiaalset ja majanduslikku mõju. Hinnati erineva raskusastmega eesmärke ja neid võrreldi alusstsenaariumiga, et teha kindlaks kõige

⁷ KOM(2011) 571.

⁸ Euroopa Parlamendi ja nõukogu otsus nr 1386/2013/EL, 20. november 2013, milles käsitletakse liidu üldist keskkonnaalast tegevusprogrammi aastani 2020 „Hea elu maakera võimaluste piires” (ELT L 354, 28.12.2013, lk 171).

⁹ Jäätmehierarhia kohaselt tuleb eelistada jäätmetekke vältimist, sellele järgnevad korduskasutamine, ringlussevõtt, jäätmete energiakasutus ning kõrvaldamine, mis hõlmab jäätmete prügilasse ladestamist ja põletamist ilma energiakasutusega.

¹⁰ KOM(2008) 699 ja COM(2014) 297.

¹¹ COM(2014) 397.

asjakohasemad vahendid ja sihtarvud, mille abil saada võimalikult suurt kasu võimalikult väikeste kuludega.

Komisjoni mõjuhindamiskomitee esitas mõjuhindangu kohta heakskiitva arvamuse 8. aprillil 2014 ning andis mitmeid soovitusi aruande viimistlemiseks. Komitee palus täpsustada probleemipüstitust, selgitada vajadust uute keskpika perioodi eesmärkide järele, tugevdada prügilasse ladestamise keelamise argumente subsidiaarsuse ja proportsionaalsuse ja kõigile liikmesriikidele ühetaoliste sihtarvude kehtestamise seisukohast ning selgitada täpsemalt, kuidas liikmesriikide tegevuse erinevat tulemuslikkust võetakse ettepanekus arvesse.

Mõjuhindangus jõuti järeldusele, et erinevate võimaluste kombineerimine tooks järgmist kasu:

- halduskoormuse vähenemine eriti väikeasutuste või -ettevõtjate jaoks, lihtsustamine ning parem rakendamine, muu hulgas otstarbekohaste sihtarvude abil;
- töökohtade loomine – 2035. aastaks oleks võimalik luua üle 170 000 otsese töökoha, millest enamikku ei oleks võimalik ELi väljast viia;
- kasvuhoonegaaside heite vähenemine – aastatel 2015–2035 saaks vältida üle 600 miljoni tonni kasvuhoonegaaside heidet;
- positiivne mõju ELi jäätmeäritluse ja ringlussevõtu sektorite ning ELi tootmissektori konkurentsivõimele (paremini toimivad laiendatud tootjavastutuse süsteemid, väiksemad toorained juurdepääsu ja tooraine hindadega seotud riskid);
- teised toorained suunatakse majandusse tagasi, mis omakorda vähendaks ELi sõltuvust tooraineimportist.

Koos õigusakti ettepanekuga esitati mõjuhindangule lisatud analüütiline märkus. Selles märkuses on analüüsitud mitut täiendavat võimalust ja varianti eesmärgiga võtta paremini arvesse iga liikmesriigi erinevat lähtepositsiooni.

3. ETTEPANEKU ÕIGUSLIK KÜLG

3.1 Kavandatud meetmete kokkuvõte

ELi jäätmealaste õigusaktide muutmise ettepanekute peamised elemendid on järgmised:

- mõistete ühtlustamine;
- olmejäätmete korduskasutamiseks ettevalmistamise ja ringlussevõtu sihtarvu suurendamine 2030. aastaks 65 %-ni;
- pakendijäätmete korduskasutamiseks ettevalmistamise ja ringlussevõtu sihtarvude suurendamine ja lihtsustamine;
- olmejäätmete prügilasse ladestamise järkjärguline piiramine 10%-ni 2030. aastaks;
- kõrvalsaadusi ja jäätmeseisundi lakkamist käsitleva õigusraamistiku suurem ühtlustamine ja lihtsustamine;
- uued meetmed jäätmetekke vältimiseks, sealhulgas toidujäätmete tekke vältimiseks, ning korduskasutamiseks;
- miinimumnõuete kehtestamine seoses laiendatud tootjavastutusega;
- varajase hoiatamise süsteemi loomine, et jälgida ringlussevõtu sihtarvude järgimist;
- aruandluskohustuste lihtsustamine ja täiustamine;

- kõnealuste õigusaktide vastavusse viimine delegeeritud ja rakendusakte käsitlevate ELi toimimise lepingu artiklitega 290 ja 291.

3.2 Õiguslik alus ja õigus võtta meetmeid

Ettepanekutega muudetakse kuut direktiivi, milles käsitletakse eri jätmete käitlemist. Direktiivi 2008/98/EÜ, direktiivi 1999/31/EÜ, direktiivi 2000/53/EÜ, direktiivi 2006/66/EÜ ja direktiivi 2012/19/EL muutmise ettepanekud põhinevad ELi toimimise lepingu artikli 192 lõikel 1, direktiivi 94/62/EÜ muutmise ettepanek põhineb kõnealuse lepingu artiklil 114.

Direktiivi 2008/98/EÜ artikli 11 lõikes 2 on sätestatud siht suurendada kodumajapidamisjätmete ja samalaadsete jätmete korduskasutamiseks ettevalmistamist ja ringlussevõttu 50 %-ni ning ehitus- ja lammutusjätmete (v.a ohtlikud jätmed) korduskasutamiseks ettevalmistamist ja ringlussevõttu ning materjalina muusse taaskasutusse võtmist 70 %-ni aastaks 2020. Vastavalt artikli 11 lõikele 4 pidi komisjon hiljemalt 31. detsembriks 2014 kõnealused sihtarvud läbi vaatama, et vajaduse korral neid rangemaks muuta ning kaaluda sihtarvude kehtestamist teiste jätmevoogude jaoks, võttes arvesse nende sihtarvude kehtestamise asjakohast keskkonna-, majanduslikku ja sotsiaalset mõju. Artikli 9 punkti c kohaselt pidi komisjon 2014. aasta lõpuks seadma jätmetekke vältimise ning jätmetekke ja majanduskasvu lahutamise eesmärgid 2020. aastaks, tuginedes parimale teadolevale tavale, sealhulgas vaadates vajaduse korral üle artikli 29 lõikes 4 osutatud näitajad. Vastavalt artikli 37 lõikele 4 pidi komisjon hindama esimeses aruandes, mis koostati 12. detsembriks 2014, rida meetmeid, sh tootjavastutuse süsteeme konkreetsete jätmevoogude jaoks, ringlussevõttuga seotud sihtarve, näitajaid ja meetmeid, samuti materjali ja energia taaskasutamise toimingutega seotud meetmeid, mis võivad aidata artiklites 1 ja 4 seatud eesmärgi paremini saavutada.

Direktiivi 1999/31/EÜ artikli 5 lõikes 2 on sätestatud kolm sihtarvu biolagunevate olmejätmete prügilatesse ladestamise vältimiseks ja keelatud teatavate jätmevoogude prügilasse ladestamine. Biolagunevate olmejätmete prügilatesse jõudmise vältimise viimase sihtarvu peavad liikmesriigid saavutama 16. juuliks 2016. Artikli 5 lõike 2 kohaselt vaadatakse see sihtarv läbi hiljemalt 16. juuliks 2014 eesmärgiga see kinnitada või seda muuta, et tagada keskkonnakaitse kõrge tase ja võtta arvesse praktilisi kogemusi, mille liikmesriigid on kahe eelmise sihtarvu saavutamisel saanud.

Direktiivi 94/62/EÜ artikli 6 lõikes 1 on sätestatud pakendijätmete taaskasutamise ja ringlussevõtu sihtarvud, mis vastavalt artikli 6 lõikele 5 määratakse kindlaks iga viie aasta järel, võttes arvesse liikmesriikide praktilisi kogemusi ning teadusuuringute ja hindamise meetodite (nagu näiteks olulusringi hindamise ja tasuvusanalüüsi) tulemusi.

3.3 Subsidiaarsuse ja proportsionaalsuse põhimõte

Ettepanekud on kooskõlas subsidiaarsuse ja proportsionaalsuse põhimõttega, mis on sätestatud Euroopa Liidu lepingu artiklis 5. Ettepanekud piirduvad eespool nimetatud direktiivide muutmisega, millega luuakse raamistik ühiste eesmärkide püstitamiseks ning jäetakse samal ajal liikmesriikidele õigus otsustada täpsete rakendusmeetodite üle.

3.4 Selgitavad dokumendid

Komisjon leiab, et dokumendid, milles liikmesriigid selgitavad direktiivide ülevõtmise meetmeid, on vajalikud selleks, et parandada direktiivide ülevõtmist käsitleva teabe kvaliteeti.

Jätmealaste õigusaktide liikmesriikide õigusesse ülevõtmine toimub tihti detsentraliseeritult nii piirkondlikul kui ka kohalikul tasandil ja selleks kasutatakse mitmeid õigusakte sõltuvalt liikmesriigi haldusstruktuurist. Seetõttu tuleb liikmesriikidel muudetud direktiivide ülevõtmisel muuta paljusid õigusakte riigi, piirkonna ja kohalikul tasandil.

Ettepanekutega muudetakse kuut jäätmealast direktiivi ning need mõjutavad mitut õiguslikult siduvat kohustust, sealhulgas muudetakse põhjalikult direktiivis 2008/98/EÜ, direktiivis 1999/31/EÜ ja direktiivis 94/62/EÜ sätestatud sihtarve ning lihtsustatakse direktiivi 2000/53/EÜ, direktiivi 2006/66/EÜ ja direktiivi 2012/19/EL. See on jäätmealaste õigusaktide keerukas läbivaatamine, mis võib mõjutada paljusid siseriiklike õigusakte.

Muudetavates direktiivides sisalduvad läbivaadatud jäätmekäitluse sihtarvud on omavahel seotud ning need tuleks liikmesriikide õigusaktidesse hoolikalt üle võtta ja hiljem inkorporeerida riiklikesse jäätmekäitlussüsteemidesse.

Kavandatud sätted mõjutavad paljusid liikmesriikide avaliku ja erasektori sidusrühmi ning neil on oluline mõju jäätmekäitlussüsteemidesse tulevikus tehtavatele investeeringutele. Uute õigusaktide täielik ja korrektne ülevõtmine on oluline, et tagada nende eesmärkide (st inimeste tervise ja keskkonna kaitse, suurem ressursitõhusus, siseturu toimimise tagamine ning kaubandustõkete ja konkurentsipiirangute vältimine ELis) saavutamine.

Selgitavate dokumentide esitamise nõue võib tekitada täiendavat halduskoormust mõnele liikmesriigile. Selgitavad dokumendid on aga vajalikud selleks, et oleks võimalik kindlalt tõendada, et direktiiv on täielikult ja nõuetekohaselt üle võetud, mis on tähtis eespool nimetatud põhjustel, ning seda ei ole võimalik tulemuslikult tõendada vähem koormavate meetmetega. Lisaks võivad selgitavad dokumendid oluliselt aidata vähendada komisjoni halduskoormust nõuetele vastavuse seirel; ilma selgitavate dokumentideta läheks vaja märkimisväärselt ressursse ja arvukalt kontakte riigiasutustega, et jälgida kõigis liikmesriikides direktiivi ülevõtmise meetodeid.

Eespool öeldut silmas pidades on asjakohane liikmesriikidelt paluda, et nad lisaksid ülevõtmismeetmeid käsitlevale teatele ühe või mitu dokumenti, milles selgitatakse seost ELi jäätmealaste õigusakte muutvate direktiivide sätete ja ülevõtvate siseriiklike õigusaktide vastavate osade vahel.

3.5 Komisjoni delegeeritud ja rakendamisvolitused

Komisjoni delegeeritud ja rakendamisvolitused on kindlaks määratud ja vastavad menetlused selliste õigusaktide vastuvõtmiseks on kehtestatud järgmiste sätetega: direktiivi 2008/98/EÜ muutmise ettepaneku artikli 1 lõiked 4, 5, 6, 9, 11, 14, 15, 18, 19, 21, 22, direktiivi 94/62/EÜ muutmise ettepaneku artikli 1 lõiked 4, 6, 7, 9, 10, direktiivi 1999/31/EÜ muutmise ettepaneku artikli 1 lõiked 6 ja 7 ning direktiivide 2000/53/EÜ ja 2012/19/EL muutmise ettepaneku artiklid 1 ja 3.

4. MÕJU EELARVELE

Ettepanekud ei mõjuta Euroopa Liidu eelarvet ning seepärast ei ole neile lisatud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. oktoobri 2012. aasta finantsmääruse (EL, Euratom) nr 966/2012 (mis käsitleb Euroopa Liidu üldeelarve suhtes kohaldatavaid finantseeskirju ning millega muudetakse nõukogu määrust (EÜ, Euratom) nr 1605/2002) artiklis 31 nõutud finantsselgitust.

Ettepanek:

**EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU DIREKTIIV,
millega muudetakse direktiivi 2008/98/EÜ jäätmete kohta**

(EMPs kohaldatav tekst)

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,
võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artikli 192 lõiget 1,
võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,
olles edastanud seadusandliku akti eelnõu liikmesriikide parlamentidele,
võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust¹²,
võttes arvesse Regioonide Komitee arvamust¹³,
toimides seadusandliku tavamenetluse kohaselt
ning arvestades järgmist:

- (1) Liidus tuleks jäätmekäitlust parandada, et kaitsta, säilitada ja parandada keskkonna kvaliteeti, kaitsta inimeste tervist, tagada loodusvarade heaperemehelik ja mõistlik kasutamine ning edendada ringmajandust.
- (2) Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivis 2008/98/EÜ¹⁴ sätestatud korduskasutamiseks ettevalmistamise ja ringlussevõtu sihtarve tuleks muuta nii, et need kajastaksid paremini liidu püüdlust minna üle ringmajandusele.
- (3) Paljud liikmesriigid ei ole vajalikku jäätmekäitlustaristut veel välja arendanud. Seepärast on oluline seada pikaajalised poliitilised eesmärgid, millest lähtudes meetmeid võtta ja investeringuid teha ning mille abil eelkõige vältida jäätmejääkide töötlemise liigse võimsuse teket ja ringlussevõetavate materjalide sattumist jäätmehierarhia alumistele astmetele.
- (4) Olmejäätmed moodustavad praegu ligikaudu 7–10 % liidu kõigist jäätmetest, kuid see jäätmevoog on üks kõige raskemini käideldavaid ning selle käitlemine näitab tavaliselt väga hästi seda, millisel tasemel on riigi üldine jäätmekäitlussüsteem. Olmejäätmete käitlemise raskused tulenevad nende komplekssest ja mitmekülgsest koostisest ning asjaolust, et jäätmed tekivad elanike vahetus läheduses ja on üldsusele hästi näha. Seetõttu eeldab olmejäätmete käitlemine kompleksset jäätmekäitlussüsteemi, sh tõhusat kogumissüsteemi, elanike ja ettevõtjate aktiivset osalust, jäätmete konkreetse koostisega kohandatud taristut ning põhjalikku rahastamissüsteemi. Riikidel, kes on

¹² ELT C ..., ..., lk ...

¹³ ELT C ..., ..., lk ...

¹⁴ Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2008/98/EÜ, 19. november 2008, mis käsitleb jäätmeid ja millega tunnistatakse kehtetuks teatud direktiivid (ELT L 312, 22.11.2008, lk 3).

välja arendanud tõhusad olmejäätmete käitlemise süsteemid, on tavaliselt ka paremini toimivad üldised jäätmekäitlussüsteemid.

- (5) Direktiivis 2008/98/EÜ tuleks määratleda mõisted „olmejäätmed”, „ehitus- ja lammutusjäätmed”, „lõplik ringlussevõtuprotsess” ja „tagasitäide”, et selgitada nende mõistete ulatust.
- (6) Selleks et ringlussevõtu sihtarvud põhineksid usaldusväärsetel ja võrreldavatel andmetel ning et võimaldada nende sihtarvude saavutamise tõhusamat seiret, tuleks direktiivis 2008/98/EÜ määratleda olmejäätmete mõiste kooskõlas määratlusega, mida Eurostat ja OECD on kasutanud statistika eesmärkidel ning mille alusel on liikmesriigid juba mitu aastat andmeid esitanud. Käesolevas direktiivis esitatud olmejäätmete määratlus on selles osas neutraalne, kas jäätmekäitleja kuulub avalikku või erasektoris.
- (7) Liikmesriigid peaksid kehtestama asjakohased stiimulid jäätnehierarhia rakendamiseks, eelkõige finantsstiimulid, mis aitavad saavutada käesoleva direktiivi kohaseid jäätmetekke vältimise ja ringlussevõtu eesmärke, nt jäätmete prügilasse ladestamise ja põletamise tasud, jäätmete kogusest sõltuvate tasude süsteemid (nn *pay as you throw schemes*), laiendatud tootjavastutuse süsteemid ja stiimulid kohalikele omavalitsustele.
- (8) Selleks et teiste toorainete turul tegutsevad ettevõtjad saaksid täpsemalt kindlaks teha, kas ained või esemed on jäätmed või mitte, ning et edendada võrdsemaid tingimusi, on tähtis kehtestada liidu tasandil ühtlustatud tingimused, mille alusel tunnistatakse ained või esemed kõrvalsaadusteks ning taaskasutamistoimingud läbinud jäätmeid ei käsitata enam jäätmetena. Komisjonil peaks olema õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte, millega kehtestatakse üksikasjalikud kriteeriumid selliste ühtlustatud tingimuste kohaldamiseks teatavate jäätmete, sh nende erikasutuse suhtes, kui see on vajalik, et tagada siseturu sujuv toimimine või keskkonnakaitse kõrge tase kogu liidus.
- (9) Laiendatud tootjavastutuse süsteemid on tõhusa jäätmekäitluse oluline osa, kuid nende tõhusus ja tulemuslikkus erinevad liikmesriigiti märkimisväärselt. Seetõttu on vaja sätestada laiendatud tootjavastutuse miinimumnõuded. Need nõuded peaksid aitama vähendada kulusid ja suurendada tulemuslikkust, tagada võrdsed võimalused muu hulgas väikestele ja keskmise suurusega ettevõtjatele ning vältida takistusi siseturu sujuvale toimimisele. Samuti peaksid need aitama lõimida olulusringi lõppemise kulud tootehindadesse ning andma tootjatele paremad stiimulid ringlussevõetavuse ja korduskasutatavuse arvessevõtmiseks toodete kavandamisel. Kõnealuseid nõudeid tuleks kohaldada nii uute kui ka olemasolevate laiendatud tootjavastutuse süsteemide suhtes. Olemasolevate laiendatud tootjavastutuse süsteemide puhul on siiski vajalik üleminekuperiood, et võimaldada nende puhul kasutatavate struktuuride ja menetluste kohandamist uutele nõuetele.
- (10) Jäätmeteket vältides saab kõige tõhusamalt parandada ressursitõhusust ja vähendada jäätmete keskkonnamõju. Seepärast on tähtis, et liikmesriigid võtavad jäätmetekke vältimiseks asjakohaseid meetmeid ning jälgivad ja hindavad nende meetmete rakendamisel tehtud edusamme. Jäätmetekke vältimise meetmete rakendamisel saavutatud üldise edu ühetaolise hindamise tagamiseks tuleks kehtestada ühtsed näitajad.
- (11) Põllumajanduslikust toidutööstusest pärit taimsed ained ja mitteloomne toit, mis ei ole enam ette nähtud inimtoiduks ja mis on ette nähtud kasutamiseks söödana, kuuluvad

määruse (EÜ) nr 767/2009¹⁵ kohaldamisalasse ning neid ei käsitata selle määruse kohaldamisel jäätmetena. Seetõttu ei tuleks nende toodete ja ainete suhtes kohaldada direktiivi 2008/98/EÜ, kuivõrd neid kasutatakse söödana, ning kõnealuse direktiivi kohaldamisala tuleks vastavalt täpsustada.

- (12) Liikmesriigid peaksid võtma toidujäätmete tekke vältimiseks meetmeid kooskõlas aastani 2030 ulatuva säästva arengu tegevuskavaga, mille ÜRO Peaassamblee võttis vastu 25. septembril 2015, ja eelkõige selle eesmärgiga vähendada 2030. aastaks toidujäätmeid poole võrra. Nende meetmete eesmärk peaks olema vältida toidujäätmete teket esmatootmisel, töötlemisel ja valmistamisel ning toidu jaemüügi ja muul viisil tarnimise käigus, samuti restoranides ja toitlustamisel ning kojumajapidamistes. Võttes arvesse toidujäätmete tekke vältimise majanduslikku ja keskkonnakasut, peaksid liikmesriigid kehtestama konkreetset toidujäätmete tekke vältimise meetmeid ja hindama toidujäätmete vähendamisel tehtud edusamme. Selleks et kogu ELis oleks nii liikmesriikidel kui ka toidukaitlejatel hõlpsam haid tavasid vahetada, tuleks kehtestada sellise hindamise ühtsed meetodid. Toidujäätmete koguste kohta tuleks aru anda iga kahe aasta tagant.
- (13) Tööstusjäätmed, teatavad kaubandusjäätmete osad ja kaevandusjäätmed on oma koostiselt ja mahult väga mitmekesised ning erinevad suuresti sõltuvalt liikmesriigi majanduse struktuurist, jäätmeid tekitava tööstus- või kaubandussektori struktuurist ning asjaomase geograafilise piirkonna tööstus- või kaubandustegevuse intensiivsusest. Seega on enamiku tööstus- ja kaevandusjäätmete puhul sobiv lahendus tööstuspõhine lähenemisviis, mille kohaselt kasutatakse asjaomase jäätmeliigi käitlemisega seotud konkreetsete küsimuste lahendamiseks parima võimaliku tehnika viitedokumente ja samalaadseid vahendeid¹⁶. Tööstuslike ja kaubanduslike pakendijäätmete suhtes tuleks aga ka edaspidi kohaldada direktiivi 94/62/EÜ ja direktiivi 2008/98/EÜ nõudeid, sh nende vastavaid parandusi.
- (14) Märkimisväärse majandusliku, sotsiaalse ja keskkonnakasut saamiseks tuleks suurendada olmejäätmete korduskasutamiseks ettevalmistamise ja ringlussevõtu sihtarve.
- (15) Olmejäätmete korduskasutamiseks ettevalmistamise ja ringlussevõtu olemasolevaid sihtarve järk-järgult suurendades tuleks tagada, et majanduslikult väärtuslikud jäätmematerjalid võetakse korduskasutusse ja tõhusalt ringlusse ning et jäätmetes leiduvad väärtuslikud materjalid suunatakse tagasi Euroopa majandusse, millega toetatakse tooraineid käsitleva algatuse¹⁷ rakendamist ja ringmajanduse loomist.
- (16) Jäätmekäitluse, eelkõige olmejäätmete ringlussevõtu tulemuslikkus on liikmesriigiti väga erinev. Nende erinevuste arvessevõtmiseks tuleks liikmesriikidele, kes võtsid

¹⁵ Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EÜ) nr 767/2009, 13. juuli 2009, sööda turuleviimise ja kasutamise kohta, millega muudetakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EÜ) nr 1831/2003 ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu direktiiv 79/373/EMÜ, 82/471/EMÜ, 83/228/EMÜ, 93/74/EMÜ, 93/113/EÜ ja 96/25/EÜ, komisjoni direktiiv 80/511/EMÜ ning komisjoni otsus 2004/217/EÜ (ELT L 229, 1.9.2009, lk 1).

¹⁶ Tööstustegevus on hõlmatud parima võimaliku tehnika (PVT) viitedokumentidega, mis on koostatud tööstusheidete direktiivi 2010/75/EL (ELT L 334, 17.12.2010, lk 17) alusel ning mis sisaldavad teavet ressursside kasutamise ja jäätmetekke vältimise, korduskasutamise, ringlussevõtu ja taaskasutamise kohta. PVT-viitedokumentide käimasolev läbivaatamine ja PVT-järelduste vastuvõtmine komisjonis aitavad suurendada kõnealuste PVT-viitedokumentide mõju tööstustavadele, mis aitab ressursse veelgi tõhusamalt kasutada ning jäätmeid rohkem ringlusse võtta ja taaskasutada.

¹⁷ KOM(2008) 699 ja COM(2014) 297.

Eurostati andmetel 2013. aastal ringlusse vähem kui 20 % oma olmejäätmetest, anda lisaaega olmejäätmete korduskasutamiseks ettevalmistamise ja ringlussevõtu 2025. ja 2030. aasta sihtarvude saavutamiseks. Liikmesriikide viimase viieteist aasta keskmist edenemismäära arvestades tuleks sellistes liikmesriikides suurendada kõnealuste sihtarvude saavutamiseks ringlussevõtuvõimsust tasemeni, mis on varasemast keskmisest märgatavalt parem. Selleks et tagada pidevad edusammud sihtarvude saavutamisel ja rakendamisel esinevate puuduste õigeaegne kõrvaldamine, peaksid lisaaega saanud liikmesriigid täitma vahe-eesmärke ning kehtestama rakenduskava.

- (17) Korduskasutamiseks ettevalmistamise kohta kogutavate andmete usaldusväärsuse tagamiseks on vaja kehtestada ühised aruandluseeskirjad. Ühtlasi on vaja sätestada liikmesriikidele täpsemad eeskirjad, mille alusel anda aru selle kohta, mis on tegelikult ringlusse võetud ja mida võib arvesse võtta ringlussevõtu sihtarvude saavutamisel. Selleks peab ringlussevõtu sihtarvude saavutamist käsitlev aruandlus üldreeglina põhinema lõpliku ringlussevõutuprotsessi sisendil. Halduskoormuse piiramiseks peaks liikmesriikidel olema rangetel tingimustel lubatud anda ringlussevõtu määra kohta aru sortimiskeskuste väljundi põhjal. Materjalide või ainete massi kadu sellise füüsilise ja/või keemilise muundumise tõttu, mis kuulub paratamatult lõpliku ringlussevõutuprotsessi juurde, ei tuleks ringlussevõetuna märgitud jäätmete massist maha arvata.
- (18) Korduskasutamiseks ettevalmistamise ja ringlussevõtu sihtarvude saavutamise arvutamisel peaks liikmesriikidel olema õigus võtta arvesse tooteid ja komponente, mis on korduskasutamiseks ette valmistatud korduskasutamisega tegelevate tunnustatud ettevõtjate poolt ja tunnustatud tagatisrahasüsteemide raames, samuti jäätmete põletamise tulemusel ringlusse võetud metalli koguseid. Kõnealuste andmete ühetaolise arvutamise tagamiseks võtab komisjon vastu üksikasjalikud eeskirjad korduskasutamiseks ettevalmistamisega tegelevate tunnustatud ettevõtjate ja tunnustatud tagatisrahasüsteemide kindlaksmääramise kohta, ringlussevõetud metallide kvaliteedi kriteeriumide kohta ning andmete kogumise, kontrollimise ja esitamise kohta.
- (19) Selleks et tagada käesoleva direktiivi parem, õigeaegsem ja ühetaolisem rakendamine ning ennetada rakendamise puudujääke, tuleks seada sisse varajase hoiatamise süsteem, et teha kindlaks puudused ja võtta meetmeid enne sihtarvude saavutamise tähtaegu.
- (20) Paberi, metalli, plasti ja klaasi liigiti kogumise süsteemide sisseseadmise kohustuse järgmine on oluline selleks, et suurendada liikmesriikides korduskasutamiseks ettevalmistamise ja ringlussevõtu määra. Ka biojäätmeid tuleks koguda eraldi, et suurendada korduskasutamiseks ettevalmistamise ja ringlussevõtu määra ning hoida ära ringlussevõetavate kuivade materjalide saastumist.
- (21) Ohtlike jäätmete nõuetekohane käitlemine on liidus endiselt probleemiks ning andmed selliste jäätmete töötlemise kohta on osaliselt puudu. Seetõttu on vaja tõhustada andmete säilitamise ja jälgitavuse mehhanisme liikmesriikide ohtlike jäätmete elektrooniliste registrite kehtestamisega. Elektroonilist andmekogumist tuleks vajaduse korral laiendada ka muud liiki jäätmetele, et lihtsustada andmete säilitamist ettevõtjate ja ametiasutuste jaoks ning parandada jäätmevoogude jälgimist liidus.
- (22) Käesolevas direktiivis sätestatakse liidu jäätmekäitluse pikaajalised eesmärgid ning antakse ettevõtjatele ja liikmesriikidele selge suund käesoleva direktiivi eesmärkide saavutamiseks vajalike investeeringute tegemiseks. Oma riiklike jäätmekäitlusstrateegiate ja jäätmekäitlustaristusse tehtavate investeeringute

kavandamisel peaksid liikmesriigid kasutama ära Euroopa struktuuri- ja investeerimisfonde ning edendama jäätmetekke vältimist, jäätmete korduskasutamist ja ringlussevõttu kooskõlas jäätmehierarhiaga.

- (23) Teatavad toorained on liidu majanduse jaoks väga tähtsad ja nende varu tagamine on seotud suure riskiga. Selleks et tagada selliste toorainete tarne kindlus ning kooskõlas tooraineid käsitleva algatusega ja tooraineid käsitleva Euroopa innovatsioonipartnerluse eesmärkide ja sihtarvudega, peaksid liikmesriigid võtma meetmeid, et tagada olulisel hulgal kõnealust toorainet sisaldavate jäätmete parim võimalik käitlus, võttes arvesse majanduslikku ja tehnoloogilist teostatavust ja keskkonnakasutust. Komisjon on kehtestanud ELi jaoks kriitilise tähtsusega toorainete nimekirja¹⁸. Komisjon vaatab selle nimekirja korrapäraselt läbi.
- (24) Tooraineid käsitleva algatuse tõhusa rakendamise toetamiseks peaksid liikmesriigid edendama toorainete peamisteks allikateks olevate toodete korduskasutamist. Nad peaksid lisama oma jäätmekavadesse riigi tasandil asjakohased meetmed olulisel hulgal kõnealuseid toorained sisaldavate jäätmete kogumiseks ja taaskasutamiseks. Need meetmed tuleks jäätmekavadesse lisada siis, kui kavasid esimest korda pärast käeoleva direktiivi jõustumist ajakohastatakse. Komisjon annab teavet ELi tasandil asjakohaste tooterühmade ja jäätmevoogude kohta. See säte ei takista liikmesriike võtmast meetmeid muude riigi majanduse jaoks tähtsaks peetavate toorainete suhtes.
- (25) Prügistamisel on keskkonnale ja kodanike heaolule otsene kahjulik mõju ning suured puhastamiskulud on ühiskonnale tarbetu majanduslik koormus. Seda probleemi peaks aitama lahendada erimeetmete lisamine jäätmekavadesse ja nõuetekohane täitmise tagamine pädevate asutuste poolt.
- (26) Väikeasutuste ja -ettevõtjate regulatiivse koormuse vähendamiseks tuleks lihtsustada selliste väikeasutuste ja -ettevõtjate registreerimise nõudeid, kes koguvad või veavad väikestes kogustes tavajäätmeid. On võimalik, et selliste jäätmete piirkogust peab komisjon kohandama.
- (27) Liikmesriikides iga kolme aasta tagant koostatavad rakendamisaruanded ei ole osutunud tõhusaks vahendiks, millega kontrollida nõuete täitmist ja tagada hea rakendamine, ning need tekitavad tarbetut halduskoormust. Seepärast on asjakohane tunnistada kehtetuks sätteid, mis kohustavad liikmesriike selliseid aruandeid koostama. Selle asemel tuleks nõuete täitmist jälgida üksnes liikmesriikide poolt komisjonile igal aastal esitatavate statistiliste andmete põhjal.
- (28) Liikmesriikide esitatud statistilised andmed on komisjoni jaoks olulised, et hinnata jäätmealaste õigusaktide järgimist liikmesriikides. Statistiliste andmete kvaliteeti, usaldusväärsust ja võrreldavust tuleks parandada. Selleks tuleks kehtestada üks ühine koht kõigi jäätmeandmete sisestamiseks, jätta välja aegunud aruandlusnõuded, hinnata liikmesriikide aruandlusmeetodeid ja võtta kasutusele andmekvaliteedi kontrolli aruanne. Seepärast peavad liikmesriigid kasutama jäätmealastes õigusaktides sätestatud sihtarvude saavutamise kohta aru andmisel kõige uuemat metoodikat, mille on välja töötanud komisjon ja liikmesriikide statistikaametid.
- (29) Direktiivi 2008/98/EÜ täiendamiseks või muutmiseks peaks komisjonil olema õigus võtta kooskõlas aluslepingu artikliga 290 vastu delegeeritud õigusakte artikli 5 lõike 2, artikli 6 lõike 2, artikli 7 lõike 1, artikli 11a lõigete 2 ja 6, artikli 26, artikli 27 lõigete 1 ja 4 ning artikli 38 lõigete 1, 2 ja 3 kohta. Eriti tähtis on, et komisjon peaks

¹⁸

COM(2014) 297.

ettevalmistustööde ajal asjakohaseid konsultatsioone, sh ekspertide tasandil. Komisjon peaks delegeeritud õigusaktide ettevalmistamise ja koostamise ajal tagama asjaomaste dokumentide sama- ja õigeaegse ning asjakohase edastamise Euroopa Parlamendile ja nõukogule.

- (30) Selleks et tagada direktiivi 2008/98/EÜ rakendamise ühtsed tingimused, tuleks komisjonile anda rakendusvolitused seoses artikli 9 lõigetega 4 ja 5, artikli 33 lõikega 2, artikli 35 lõikega 5 ja artikli 37 lõikega 6. Neid volitusi tuleks teostada kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 182/2011¹⁹.
- (31) Seepärast tuleks direktiivi 2008/98/EÜ vastavalt muuta.
- (32) Kooskõlas liikmesriikide ja komisjoni 28. septembri 2011. aasta ühise poliitilise deklaratsiooniga²⁰ selgitavate dokumentide kohta on liikmesriigid võtnud kohustuse lisada põhjendatud juhtudel ülevõtmismeetmeid käsitlevale teatele ühe või mitu dokumenti, milles selgitatakse seost direktiivi komponentide ja ülevõtvate siseriiklike õigusaktide vastavate osade vahel. Käesoleva direktiivi puhul leiab seadusandja, et selliste dokumentide edastamine on põhjendatud.
- (33) Kuna käesoleva direktiivi eesmärke, nimelt parandada liidus jäätmekäitlust ning kaitsta, säilitada ja parandada seeläbi keskkonna kvaliteeti, ookeanide tervist ja mereandide ohutust mereprügi vähendamise kaudu, ning tagada loodusvarade heaperemehelik ja mõistlik kasutamine kogu liidus, ei suuda liikmesriigid piisavalt saavutada ning tulenevalt meetmete ulatusest või mõjust on seda parem saavutada liidu tasandil, võib liit võtta meetmeid kooskõlas Euroopa Liidu lepingu artiklis 5 sätestatud subsidiaarsuse põhimõttega. Kõnealuses artiklis sätestatud proportsionaalsuse põhimõtte kohaselt ei lähe käesolev direktiiv nimetatud eesmärkide saavutamiseks vajalikust kaugemale,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA DIREKTIIVI:

Artikkel 1

Muudatused

Direktiivi 2008/98/EÜ muudetakse järgmiselt.

1) Artikli 2 lõikele 2 lisatakse punkt e:

„e) Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EÜ) nr 767/2009(*) artikli 3 lõike 2 punktis g määratletud söödamaterjalid.

(*) Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EÜ) nr 767/2009, 13. juuli 2009, sööda turuleviimise ja kasutamise kohta, millega muudetakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EÜ) nr 1831/2003 ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu direktiivid 79/373/EMÜ, 82/471/EMÜ, 83/228/EMÜ, 93/74/EMÜ, 93/113/EÜ ja 96/25/EÜ, komisjoni direktiiv 80/511/EMÜ ning komisjoni otsus 2004/217/EÜ (ELT L 229, 1.9.2009, lk 1).”.

2) Artiklit 3 muudetakse järgmiselt:

¹⁹ Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) nr 182/2011, 16. veebruar 2011, millega kehtestatakse eeskirjad ja üldpõhimõtted, mis käsitlevad liikmesriikide läbiviidava kontrolli mehhanisme, mida kohaldatakse komisjoni rakendamisvolituste teostamise suhtes (ELT L 55, 28.2.2011, lk 13).

²⁰ ELT C 369, 17.12.2011, lk 14.

a) lisatakse punkt 1a:

„1a) „olmejäätmed” –

- (a) kojumajapidamistest kogutud segajäätmed ja liigiti kogutud jäätmed, sh
 - paber ja kartong, klaas, metallid, plast, biojäätmed, puit, tekstiilid, elektroonikaromud, patarei- ja akujäätmed;
 - suurjäätmed, sh kodumasinad, madratsid, mööbel;
 - aiapäätmed, sh lehed, niidetud muru;
- (b) muudest allikatest kogutud segajäätmed ja liigiti kogutud jäätmed, mis on laadilt, koostiselt ja koguselt kodumajapidamisjäätmetega võrreldavad;
- (c) turu- ja tänavapuhastusjäätmed, sh tänavapühkmed, prügikonteinerite sisu, pargi- ja aiahoolduse jäätmed.

Olmejäätmete alla ei kuulu kanalisatsioonivõrgu ja reovee töötlemise jäätmed (sh reoveesetted) ega ehitus- ja lammutusjäätmed;”;

b) lisatakse punkt 2a:

„2a) „tavapäätmed” – jäätmed, millel ei ole ühtegi III lisas loetletud ohtlikku omadust;”;

c) punkt 4 asendatakse järgmisega:

„4) „biojäätmed” – aia- ja haljastupäätmed, kodumajapidamistest, restoranidest, toitlustus- ja jaemüügi ettevõtetest pärinevad toidu- ja köögijäätmed, samalaadsed toiduainetööstuse jäätmed ning muud samasuguste biolagunemisomadustega jäätmed, mis on laadilt, koostiselt ja koguselt võrreldavad;”;

d) lisatakse punkt 4a:

„4a) „ehitus- ja lammutusjäätmed” – artikli 7 kohaselt vastu võetud jäätmenimistus osutatud ehitus- ja lammutusjäätmete kategooriatesse kuuluvad jäätmed;”;

e) punkt 16 asendatakse järgmisega:

„16) „korduskasutamiseks ettevalmistamine” – kontrollimist, puhastamist või parandamist hõlmavad taaskasutamistoimingud, mille käigus valmistatakse korduskasutamiseks ettevalmistamisega tegelevate tunnustatud ettevõtjate poolt ja tunnustatud tagatisrahasüsteemide kaudu kogutud jäätmed, tooted või toodete koostisosad ette korduskasutamiseks ilma täiendava eeltöötluseta;”;

f) lisatakse punktid 17a ja 17b:

„17a) „lõplik ringlussevõttuprotsess” – ringlussevõttuprotsess, mis algab siis, kui edasised mehhaanilise sortimise toimingud ei ole enam vajalikud ning jäätmematerjalid jõuavad tootmisprotsessi ja need töötatakse ümber toodeteks, materjalideks või aineteks;

17b) „tagasitõide” – mis tahes taaskasutamistoiming, mille puhul kasutatakse kaevandatud ala korrastamiseks või maastikukujunduse eesmärgil või ehituseks sellel otstarbel muidu kasutatud mittejäätmematerjali asemel selleks sobivaid jäätmeid;”.

3) Artiklisse 4 lisatakse lõige 3:

„3. Liikmesriigid kasutavad asjakohaseid majandushoobasid, et stimuleerida jäätmemehhanismi kohaldamist.

Liikmesriigid teatavad komisjonile käesoleva lõike kohaselt kasutusele võetud konkreetsed majandushoovad [sisestage kuupäev 18 kuud pärast käesoleva direktiivi jõustumist] ja pärast seda kuupäeva iga viie aasta järel.”.

4) Artiklit 5 muudetakse järgmiselt:

a) lõike 1 sissejuhatav lause asendatakse järgmisega:

„1. Liikmesriigid tagavad, et ainet ega eset, mis saadakse sellise tootmisprotsessi tulemusel, mille esmane eesmärk ei ole toota kõnealust ainet ega eset, ei käsitata jäätmetena, vaid kõrvalsaadusena, kui täidetud on järgmised tingimused:”;

b) lõige 2 asendatakse järgmisega:

„2. Komisjonil on õigus võtta kooskõlas artikliga 38a vastu delegeeritud õigusakte, et kehtestada üksikasjalikud kriteeriumid lõikes 1 sätestatud tingimuste kohaldamiseks konkreetsete ainete või esemete suhtes.”;

c) lisatakse lõige 3:

„3. Liikmesriigid teatavad lõike 1 alusel vastu võetud tehnilistest eeskirjadest komisjonile kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 9. septembri 2015. aasta direktiiviga (EL) 2015/1535(*) (millega nähakse ette tehnilistest eeskirjadest ning infoühiskonna teenuste eeskirjadest teatamise kord), kui seda kõnealuse direktiiviga nõutakse.

(*) ELT L 241, 17.9.2015, lk 1.”.

5) Artiklit 6 muudetakse järgmiselt:

a) lõiget 1 muudetakse järgmiselt:

i) sissejuhatav lause ja punkt a asendatakse järgmisega:

„1. Liikmesriigid tagavad, et taaskasutamistoimingu läbinud jäätmeid ei käsitata enam jäätmetena, kui need vastavad järgmistele tingimustele:

a) asjaomast ainet või eset saab kasutada konkreetsel otstarbel;”;

ii) teine lõik jäetakse välja;

b) lõiked 2, 3 ja 4 asendatakse järgmisega:

„2. Komisjonil on õigus võtta kooskõlas artikliga 38a vastu delegeeritud õigusakte, et kehtestada üksikasjalikud kriteeriumid lõikes 1 sätestatud tingimuste kohaldamiseks teatavate jäätmete suhtes. Need kriteeriumid sisaldavad vajaduse korral saasteainete piirväärtusi ning neis võetakse arvesse aine või eseme mis tahes võimalikku halba mõju keskkonnale.

3. Jäätmeid, mida ei käsitata vastavalt lõikele 1 enam jäätmetena, võib lugeda käesolevas direktiivis, direktiivis 94/62/EÜ, direktiivis 2000/53/EÜ, direktiivis 2006/66/EÜ ja Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivis 2012/19/EL(*) sätestatud sihtarvude [käesolevas direktiivis, direktiivis 94/62/EÜ, direktiivis 2000/53/EÜ ja direktiivis 2006/66/EÜ kasutatud ka sõna „eesmärk”] saavutamise arvutamisel korduskasutamiseks ettevalmistatuks, ringlusse võetuks või taaskasutatuks, kui need on nimetatud direktiivide kohaselt korduskasutamiseks ette valmistatud, ringlusse võetud või taaskasutatud.

4. Liikmesriigid teatavad lõike 1 alusel vastu võetud tehnilistest eeskirjadest komisjonile kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiviga (EL) 2015/1535, kui seda kõnealuse direktiiviga nõutakse.

(*) Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2012/19/EL, 4. juuli 2012, elektri- ja elektroonikaseadmetest tekkinud jäätmete (elektroonikaromude) kohta (ELT L 197, 24.7.2012, lk 38).”.

6) Artiklit 7 muudetakse järgmiselt:

a) lõike 1 esimene lause asendatakse järgmisega:

„1. Komisjonil on õigus võtta kooskõlas artikliga 38a vastu delegeeritud õigusakte jäätmenimistu kehtestamiseks.”;

b) lõige 5 jäetakse välja.

7) Artiklit 8 muudetakse järgmiselt:

a) lõikele 1 lisatakse järgmine lõik:

„Lisaks võivad sellised meetmed hõlmata laiendatud tootjavastutuse [direktiivis mujal kasutatud ka väljendit „tootja laiendatud vastutus”] süsteemide kehtestamist, milles on määratletud toodete tootjate konkreetsed tegevuslikud ja finantskohustused.”;

b) lõike 2 teine lause asendatakse järgmisega:

„Jäätmehierarhia nõuetekohase rakendamise hõlbustamiseks võib selliste meetmetega muu hulgas soodustada selliste toodete väljaarendamist, tootmist ja turustamist, mis sobivad mitmekordseks kasutuseks, on tehniliselt vastupidavad ning sobivad pärast jäätmeteks muutumist korduskasutamiseks ettevalmistamiseks ja ringlussevõtuks. Kõnealustes meetmetes tuleks arvestada toodete mõju kogu nende olelusringi jooksul.”;

c) lisatakse lõige 5:

„5. Komisjon korraldab liikmesriikide ja tootjavastutuse süsteemidega seotud osalejate vahel teabevahetuse artiklis 8a määratletud nõuete rakendamise ja parimate tavade kohta, et tagada laiendatud tootjavastutuse süsteemide nõuetekohane haldamine ja piiriülene koostöö. See hõlmab muu hulgas tootjavastutusorganisatsioonide korraldusliku poole ja nende seire, jäätmekäitlejate valimise ning prügistamise vältimisega seotud teabe vahetamist. Komisjon avaldab kõnealuse teabevahetuse tulemused.”.

8) Lisatakse artikkel 8a:

„Artikkel 8a

Laiendatud tootjavastutuse süsteemide suhtes kehtivad üldnõuded

1. Liikmesriigid tagavad, et artikli 8 lõike 1 kohaselt kehtestatud laiendatud tootjavastutuse süsteemid vastavad järgmistele nõuetele:

- neis on selgelt määratletud liidu turule tooteid laskvate tootjate, nende nimel laiendatud tootjavastutust rakendavate organisatsioonide, avaliku ja erasektori jäätmekäitlejate, kohalike omavalitsuste ning vajaduse korral korduskasutamiseks ettevalmistamisega tegelevate tunnustatud ettevõtjate ülesanded ja kohustused;

- neis on jäätmehierarhiat arvestades määratletud mõõdetavad jäätmekäitluse sihtarvud, mille eesmärk on saavutada vähemalt need süsteemi jaoks asjakohased kvantitatiivsed sihtarvud, mis on sätestatud käesolevas direktiivis, direktiivis 94/62/EÜ, direktiivis 2000/53/EÜ, direktiivis 2006/66/EÜ ja direktiivis 2012/19/EL;
- nende puhul on kehtestatud aruandlussüsteem, et koguda andmeid laiendatud tootjavastutust rakendavate tootjate poolt liidu turule lastud toodete kohta. Aruandlussüsteemiga tagatakse, et pärast kõnealuste toodete muutumist jäätmeteks kogutakse andmeid selliste jäätmete kogumise ja töötlemise kohta ning vajaduse korral esitatakse täpsemalt jäätmematerjalide vood;
- nendega tagatakse tootjate, sh väikeste ja keskmise suurusega ettevõtjate võrdne kohtlemine ja mittediskrimineerimine.

2. Liikmesriigid võtavad vajalikud meetmed, millega tagada, et artikli 8 lõike 1 kohaselt kehtestatud laiendatud tootjavastutuse süsteemiga hõlmatud jäätmevaldajaid on teavitatud olemasolevatest jäätmekogumissüsteemidest ja prügistamise vältimise võimalustest. Ühtlasi võtavad liikmesriigid meetmeid, et luua jäätmevaldajatele eelkõige majanduslike stiimulite või vajaduse korral eeskirjade kaudu stiimulid olemasolevates liigiti kogumise süsteemides osalemiseks.

3. Liikmesriigid võtavad vajalikud meetmed, millega tagada, et iga organisatsioon, mis on loodud selleks, et rakendada tootja nimel tootja laiendatud vastutuse kohustusi, vastab järgmistele nõuetele:

- a) ta on selgelt määratlenud geograafilise piirkonna, tooted ja materjalid, mida tema tegevus hõlmab;
- b) tal on tootja laiendatud vastutuse kohustuste täitmiseks vajalikud tegevuslikud ja finantsvahendid;
- c) ta kehtestab asjakohase enesekontrollimehhanismi, mille toetamiseks auditeeritakse ja hinnatakse korrapäraselt ja sõltumatult järgmist:
 - organisatsiooni finantsjuhtimine, sh lõike 4 punktides a ja b sätestatud nõuete täitmine;
 - lõike 1 kolmanda taande ning määruse (EÜ) nr 1013/2006 kohaselt kogutud ja esitatud andmete kvaliteet;
- d) ta teeb üldsusele kättesaadavaks järgmise teabe:
 - organisatsiooni omandiline kuuluvus ja liikmesus;
 - tootjate rahalised sissemaksed;
 - jäätmekäitlejate valimise kord.

4. Liikmesriigid võtavad vajalikud meetmed, millega tagada, et rahalised sissemaksed, mida tootja teeb oma laiendatud vastutuse kohustuste täitmiseks, vastavad järgmistele nõuetele:

- a) need hõlmavad kõiki tootja poolt liidu turule lastavate toodetega seotud jäätmekäitluskulusid, sh kõik järgmised kulud:
 - lõike 1 teise taande kohaste jäätmekäitluse sihtarvude saavutamiseks vajalike liigiti kogumise ning sortimis- ja töötlemistoimingute kulud, võttes arvesse asjaomastest toodetest saadud teisese tooraine korduskasutamise või müügi tulu;

- kulud, mis on seotud jäätmevaldajatele asjakohase teabe andmisega vastavalt lõikele 2;
- kulud, mis on seotud andmete kogumise ja esitamisega vastavalt lõike 1 kolmandale taandele;

b) need on kindlaks määratud üksikute toodete või sarnaste toodete rühmade tegelike olelusringi lõppemise kulude põhjal, võttes eelkõige arvesse toodete korduskasutatavust ja ringlussevõetavust;

c) need põhinevad teenuste optimeeritud kuludel juhul, kui avaliku sektori jäätmekäitlejad vastutavad laiendatud tootjavastutuse süsteemi nimel tegevusülesannete täitmise eest.

5. Liikmesriigid kehtestavad asjakohase seire- ja nõuete täitmise tagamise raamistiku, millega tagada, et toodete tootjad rakendavad laiendatud tootjavastutuse kohustusi, finantsvahendeid kasutatakse nõuetekohaselt ning kõik süsteemi rakendamises osalejad esitavad usaldusväärseid andmeid.

Kui liikmesriigi territooriumil rakendab tootjate nimel laiendatud tootjavastutuse kohustusi mitu organisatsiooni, loob liikmesriik sõltumatu ametiasutuse, kes teeb järelevalvet tootja laiendatud vastutuse kohustuste rakendamise üle.

6. Liikmesriigid loovad platvormi, millega tagada laiendatud tootjavastutuse rakendamises osalevate sidusrühmade (sh avaliku ja erasektori jäätmekäitlejad, kohalikud omavalitsused ning vajaduse korral korduskasutamiseks ettevalmistamisega tegelevad tunnustatud ettevõtjad) korrapärane dialoog.

7. Liikmesriigid võtavad meetmed, millega tagada, et enne [*sisestage kuupäev 18 kuud pärast käesoleva direktiivi jõustumist*] kehtestatud laiendatud tootjavastutuse süsteemid vastavad käesolevale artikli sätetele 24 kuu jooksul alates kõnealusest kuupäevast.”;

9) Artikkel 9 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 9

Jäätmetekke vältimine

1. Liikmesriigid võtavad jäätmetekke vältimise meetmeid. Need meetmed hõlmavad järgmist:

- kannustatakse kasutama ressursitõhusaid, vastupidavaid, parandatavaid ja ringlussevõetavaid tooteid;
- tehakse kindlaks tooted, mis on selliste liidu majanduse jaoks väga tähtsate toorainete põhiallikad, mille varu tagamine on seotud suure riskiga, ning võetakse meetmeid, et vältida nende toodete muutumist jäätmeteks;
- kannustatakse selliste süsteemide loomist, millega edendatakse eelkõige elektri- ja elektroonikaseadmete, tekstiilide ja mööbli korduskasutamist;
- vähendatakse jäätmeteket tööstusliku tootmise, mineraalide kaevandamise ning ehitamise ja lammutamisega seotud protsesside käigus, võttes arvesse parimat võimalikku tehnikat;
- vähendatakse toidujäätmete teket esmatootmisel, töötlemisel ja valmistamisel ning toidu jaemüügi ja muul viisil tarnimise käigus, samuti restoranides ja toitlustamisel ning kojumajapidamistes.

2. Liikmesriigid jälgivad ja hindavad jäätmetekke vältimise meetmete rakendamist. Selleks kasutavad nad asjakohaseid kvalitatiivseid või kvantitatiivseid näitajaid ja sihtarve, eelkõige seoses kõrvaldatavate või energia tootmiseks kasutatavate olmejäätmete kogusega inimese kohta.

3. Liikmesriigid jälgivad ja hindavad toidujäätmete tekke vältimise meetmete rakendamist ning mõõdavad selleks toidujäätmete kogust, kasutades lõike 4 kohaselt kehtestatud metoodikat.

4. Komisjon võib võtta vastu rakendusakte, et kehtestada näitajad jäätmetekke vältimise meetmete rakendamisel saavutatud üldise edu mõõtmiseks. Toidujäätmete koguse ühtse mõõtmise tagamiseks võtab komisjon vastu rakendusakti, millega kehtestatakse ühtne metoodika, sh kvaliteedi miinimumnõuded. Kõnealused rakendusaktid võetakse vastu kooskõlas artikli 39 lõikes 2 osutatud menetlusega.

5. Igal aastal avaldab Euroopa Keskkonnaamet aruande, milles kirjeldatakse edusamme, mida iga liikmesriik ning liit tervikuna on teinud jäätmetekke vältimisel, sh jäätmetekke lahutamisel majanduskasvust ning üleminekul ringmajandusele.”.

10) Artiklit 11 muudetakse järgmiselt:

a) lõike 1 esimene ja teine lõik asendatakse järgmisega:

„1. Liikmesriigid võtavad asjakohaseid meetmeid korduskasutamiseks ettevalmistamise edendamiseks, kannustades eelkõige korduskasutamise ja parandamise võrgustike loomist ja toetamist ning hõlbustades selliste võrgustike juurdepääsu jäätmekogumiskohtadele ning edendades majandushoobade, hankekriteeriumide, kvantitatiivsete eesmärkide või muude meetmete kasutamist.

Liikmesriigid võtavad meetmeid kvaliteetse ringlussevõtu edendamiseks ning seavad selleks sisse jäätmete liigiti kogumise, kui see on tehniliselt, keskkonnanälaselt ja majanduslikult võimalik ja vajalik, et täita asjakohaste ringlussevõtusektorite puhul nõutud kvaliteedistandardeid ning saavutada lõikes 2 sätestatud sihtarvud.”;

b) lõikele 1 lisatakse järgmine lõik:

„Liikmesriigid võtavad meetmeid, et edendada ehitus- ja lammutusjäätmete ning vähemalt järgmiste materjalide sortimise süsteeme: puit, täitematerjalid, metall, klaas ja kips.”;

c) lõike 2 punkt b asendatakse järgmisega:

b) aastaks 2020 suurendatakse tavajäätmeteks liigitatud ehitus- ja lammutusjäätmete, v.a jäätmenimistu kategoorias 17 05 04 määratletud looduslike ainete korduskasutamiseks ettevalmistamist, ringlussevõttu ja täitematerjalina kasutamist vähemalt 70 %-ni massist;”;

d) lõikele 2 lisatakse punktid c ja d:

„c) 2025. aastaks suurendatakse olmejäätmete korduskasutamiseks ettevalmistamist ja ringlussevõttu vähemalt 60 %-ni massist;

d) 2030. aastaks suurendatakse olmejäätmete korduskasutamiseks ettevalmistamist ja ringlussevõttu vähemalt 65 %-ni massist.”;

e) lõiked 3 ja 4 asendatakse järgmisega:

„3. Eesti, Kreeka, Horvaatia, Läti, Malta, Rumeenia ja Slovakkia võivad saada viis täiendavat aastat lõike 2 punktides c ja d osutatud sihtarvude saavutamiseks. Asjaomane liikmesriik teatab komisjonile oma kavatsusest seda sätet rakendada

hiljemalt 24 kuud enne lõike 2 punktides c ja d sätestatud vastavaid tähtaegu. Tähtaja pikendamise korral võtab asjaomane liikmesriik vajalikud meetmed, et suurendada olmejäätmete korduskasutamiseks ettevalmistamist ja ringlussevõttu vähemalt 50 %-ni massist 2025. aastaks ja 60 %-ni massist 2030. aastaks.

Teatele peab olema lisatud rakenduskava, milles on esitatud meetmed, mida on vaja sihtarvude saavutamise tagamiseks enne uut tähtaega. Kava peab sisaldama ka kavandatud meetmete rakendamise üksikasjalikku ajakava ning hinnangut nende eeldatava mõju kohta.

4. Komisjon vaatab hiljemalt 31. detsembriks 2024 lõike 2 punktis d sätestatud sihtarvu läbi, et seda suurendada ja kaaluda sihtarvude kehtestamist muude jäätmevoogude jaoks. Selleks saadab komisjon Euroopa Parlamendile ja nõukogule aruande, millele on vajaduse korral lisatud ettepanek.”;

f) lõige 5 jäetakse välja.

11) Lisatakse artikkel 11a:

„Artikkel 11a

Artiklis 11 sätestatud sihtarvude saavutamise arvutamise eeskirjad

„1. Selleks et arvutada, kas artikli 11 lõike 2 punktides c ja d ning sama artikli lõikes 3 sätestatud sihtarvud on saavutatud, tuleb arvesse võtta järgmist:

a) ringlussevõetud olmejäätmete mass on lõplikku ringlussevõtuprotsessi sisenenud jäätmete mass;

b) korduskasutamiseks ette valmistatud olmejäätmete mass on selliste olmejäätmete mass, mis on taaskasutatud või kogutud korduskasutamiseks ettevalmistamisega tegelevate tunnustatud ettevõtjate poolt ja mis on läbinud kõik vajalikud kontrolli-, puhastus- ja parandustoimingud, et jäätmeid saaks korduskasutada ilma täiendava sortimise või eeltöötluseta;

c) liikmesriigid võivad arvesse võtta tooteid ja komponente, mida valmistatakse korduskasutamiseks ette valmistamiseks ettevalmistamisega tegelevate tunnustatud ettevõtjate poolt või tunnustatud tagatisrahasüsteemide raames. Liikmesriigid kasutavad korduskasutamiseks ette valmistatud ja ringlusse võetud olmejäätmete kohandatud määra arvutamiseks ettevõtjate esitatud tõendatud andmeid ning VI lisas esitatud valemit, võttes arvesse korduskasutamiseks ette valmistatud toodete ja komponentide massi.

2. Selleks et tagada ühtlustatud tingimused VI lisa punkti 1 alapunktide b ja c kohaldamiseks, võtab komisjon kooskõlas artikliga 38a vastu delegeeritud õigusaktid, millega kehtestatakse kvaliteedi ja tegevusalased miinimumnõuded korduskasutamiseks ettevalmistamisega tegelevate tunnustatud ettevõtjate ja tunnustatud tagatisrahasüsteemide kindlaksmääramiseks, sh erieeskirjad andmete kogumise, tõendamise ja esitamise kohta.

3. Erandina lõikest 1 võib esitada mis tahes sortimistoimingu väljundi massi ringlussevõetud olmejäätmete massina tingimusel, et:

a) sellise toimingu väljund saadetakse lõplikku ringlussevõtuprotsessi;

b) selliste materjalide või ainete mass, mida ei saadeta lõplikku ringlussevõtuprotsessi ja mis kõrvaldatakse või millest toodetakse energiat, jääb alla 10 % ringlussevõetud jäätmetena märgitud jäätmete kogumassist.

4. Liikmesriigid kehtestavad tõhusa süsteemi olmejäätmete kvaliteedi kontrollimiseks ja jälgimiseks, et tagada lõike 3 punktides a ja b sätestatud tingimuste täitmine. Süsteem võib koosneda artikli 35 lõike 4 kohaselt loodud elektroonilisest registrist, sorditud jäätmete kvaliteeti käsitlevate nõuete tehnilistest kirjeldustest või mis tahes muust samalaadsest meetmest, millega tagatakse ringlussevõetud jäätmete kohta kogutud andmete usaldusväärsus ja täpsus.

5. Selleks et arvutada, kas artikli 11 lõike 2 punktides c ja d ning sama artikli lõikes 3 sätestatud sihtarvud on saavutatud, võivad liikmesriigid võtta arvesse jäätmete põletamise tulemusel ringlusse võetud metalli koguseid vastavalt põletatud olmejäätmete osakaalule tingimusel, et ringlussevõetud metallid vastavad teatavatele kvaliteedinõuetele.

6. Selleks et tagada ühtlustatud tingimused lõike 5 kohaldamiseks, võtab komisjon kooskõlas artikliga 38a vastu delegeeritud õigusaktid, millega kehtestatakse ühtne metoodika jäätmete põletamise tulemusel ringlusse võetud metalli massi arvutamiseks, sh ringlussevõetud metalli kvaliteedi kriteeriumid.

7. Jäätmeid, mis saadeti teise liikmesriiki kõnealuses teises liikmesriigis korduskasutamiseks ettevalmistamiseks, ringlussevõtmiseks või täitematerjalina kasutamiseks, võib artikli 11 lõigetes 2 ja 3 sätestatud sihtarvude saavutamisel arvesse võtta üksnes see liikmesriik, kus kõnealused jäätmed koguti.

8. Liidust korduskasutamiseks ettevalmistamiseks või ringlussevõtmiseks eksporditud jäätmeid võetakse artikli 11 lõigetes 2 ja 3 sätestatud sihtarvude saavutamisel arvesse üksnes liikmesriigis, kus need jäätmed koguti, kui lõikes 4 sätestatud nõuded on täidetud ja kui eksportija suudab vastavalt määrusele (EÜ) nr 1013/2006 tõendada, et jäätmesaadetis vastab kõnealuse määruse nõuetele ning et jäätmete töötlemine väljaspool liitu toimus tingimustes, mis vastavad asjakohastele ELi keskkonnavalastele õigusaktidele.”.

12) Lisatakse artikkel 11b:

„Artikkel 11b

Varajase hoiatamise süsteemi käsitlev aruanne

1. Komisjon koostab koostöös Euroopa Keskkonnaametiga eduaruande artikli 11 lõike 2 punktides c ja d ning sama artikli lõikes 3 sätestatud sihtarvude saavutamise kohta hiljemalt kolm aastat enne iga tähtaega, mis on kõnealuste sätetega ette nähtud.

2. Lõikes 1 osutatud aruanded sisaldavad järgmist:

- a) hinnang liikmesriikide kaupa selle kohta, kui kaugelt on jõutud sihtarvude saavutamisel;
- b) loetelu liikmesriikidest, kelle puhul on oht, et neid sihtarve ei saavutata vastava tähtaja jooksul, koos asjakohaste soovitusetega asjaomasele liikmesriigile.”.

13) Artikkel 22 asendatakse järgmisega:

„Liikmesriigid tagavad biojäätmete liigiti kogumise, kui see on tehniliselt, keskkonnavalaselt ja majanduslikult võimalik ja vajalik, et tagada komposti puhul nõutud asjakohased kvaliteedistandardid ning saavutada artikli 11 lõike 2 punktides a, c ja d ning sama artikli lõikes 3 sätestatud sihtarvud.

Nad võtavad asjakohaseid meetmeid kooskõlas artiklitega 4 ja 13, et kannustada:

- a) biojäätmete ringlussevõttu, sh kompostimist ja anaeroobset kääritamist;
- b) biojäätmete sellist töötlemist, mis vastab kõrgetasemelise keskkonnakaitse nõuetele;
- c) biojäätmetest valmistatud keskkonnohutamise materjalide kasutamist.”.

14) Artiklisse 26 lisatakse järgmised lõigud:

„Liikmesriigid võivad vabastada pädevad asutused registri pidamisest selliste asutuste ja ettevõtjate kohta, kes koguvad või veavad kuni 20 tonni tavajäätmeid aastas.

Komisjon võib kooskõlas artikliga 38a võtta vastu delegeeritud õigusakte tavajäätmete piirkoguse kohandamiseks.”.

15) Artiklit 27 muudetakse järgmiselt:

a) lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. Komisjonil on õigus võtta kooskõlas artikliga 38a vastu delegeeritud õigusakte tehniliste miinimumstandardite kehtestamiseks selliste tööstustoimingute suhtes, mille puhul artikli 23 kohaselt nõutakse luba, kui on olemas tõendid, et selliste miinimumstandardite kehtestamisest oleks kasu inimeste tervisele ja keskkonnale.”;

b) lõige 4 asendatakse järgmisega:

„4. Komisjonil on õigus võtta kooskõlas artikliga 38a vastu delegeeritud õigusakte tehniliste miinimumstandardite kehtestamiseks selliste toimingute suhtes, mille suhtes kehtib artikli 26 punktide a ja b kohaselt registreerimisnõue, kui on tõendeid, et selliste miinimumstandardite kehtestamisest oleks kasu inimeste tervisele ja keskkonnale või siseturu häirete ärahoidmise seisukohast;”.

16) Artiklit 28 muudetakse järgmiselt:

a) lõiget 3 muudetakse järgmiselt:

i) punkt b asendatakse järgmisega:

„b) olemasolevad jäätmekogumissüsteemid ning suuremad kõrvaldamis- ja taaskasutamisrajatised, sh mis tahes erikord, mis kehtib vanaõli, ohtlike jäätmete, jäätmete, mis sisaldavad selliseid liidu majanduse jaoks väga tähtsaid tooraineid, mille varu tagamine on seotud suure riskiga, ning liidu eraldi õigusaktidega hõlmatud jäätmevoogude suhtes;”;

ii) lisatakse punkt f:

„f) igasuguse prügistamise vastu võitlemise ja igat liiki prügi koristamise meetmed.”;

b) lõige 5 asendatakse järgmisega:

„5. Jäätmekavad peavad vastama direktiivi 94/62/EÜ artikli 14 kohastele jäätmekavadega seotud nõuetele, võtma arvesse käesoleva direktiivi artikli 11 lõigetes 2 ja 3 sätestatud sihtarve ning vastama direktiivi 1999/31/EÜ artiklis 5 sätestatud nõuetele.”.

17) Artiklit 29 muudetakse järgmiselt:

a) lõike 1 esimene lause asendatakse järgmisega:

„1. Liikmesriigid kehtestavad jäätmetekke vältimise programmid, milles on esitatud jäätmetekke vältimise meetmed kooskõlas artiklitega 1, 4 ja 9.”;

b) lõiked 3 ja 4 jäetakse välja.

18) Artikli 33 lõige 2 asendatakse järgmisega:

„2. Komisjon võtab vastu rakendusaktid, et määrata kindlaks selliste kavade ja programmide vastuvõtmisest ja neis tehtud olulistest muudatustest teatamise vorm. Kõnealused rakendusaktid võetakse vastu kooskõlas artikli 39 lõikes 2 osutatud menetlusega.”.

19) Artiklit 35 muudetakse järgmiselt:

a) lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. Artikli 23 lõikes 1 osutatud asutused ja ettevõtjad, ohtlike jäätmete tekitajad ning asutused ja ettevõtjad, kes oma majandus- või kutsetegevuses koguvad või veavad ohtlikke jäätmeid või kes tegutsevad ohtlike jäätmete edasimüüjate või vahendajatena, peavad kronoloogilist arvestust jäätmete koguse, laadi ja päritolu ning asjakohastel juhtudel sihtkoha, kogumise sageduse, kasutatava transpordiliigi ja jäätmete suhtes ette nähtud töötlemisviisi kohta. Nad teevad selle teabe pädevatele asutustele kättesaadavaks lõike 4 kohaselt loodava(te) elektroonilis(t)e registri(te) kaudu.”;

b) lisatakse lõiked 4 ja 5:

„4. Liikmesriigid loovad elektroonilise registri või kooskõlastatud registrid, et salvestada lõike 1 kohased ohtlikke jäätmeid käsitlevad andmed kogu asjaomase liikmesriigi geograafilise territooriumi kohta. Liikmesriigid võivad luua sellised registrid ka muude ja eelkõige selliste jäätmevoogude kohta, mille suhtes on liidu õigusaktides kehtestatud sihtarvud. Liikmesriigid kasutavad jäätmealaseid andmeid, mille tööstusettevõtjad on esitanud Euroopa saasteainete heite- ja ülekanderegistris, mis on loodud Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EÜ) nr 166/2006(*) alusel.

5. Komisjon võib vastu võtta rakendusakte selliste registrite tööd käsitlevate miinimumtingimuste kohta. Kõnealused rakendusaktid võetakse vastu kooskõlas artikli 39 lõikes 2 osutatud menetlusega.

(*) Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EÜ) nr 166/2006, 18. jaanuar 2006, mis käsitleb Euroopa saasteainete heite- ja ülekanderegistri loomist ning millega muudetakse nõukogu direktiive 91/689/EMÜ ja 96/61/EÜ (ELT L 33, 4.2.2006, lk 1).”.

20) Artikli 36 lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. Liikmesriigid võtavad vajalikud meetmed, et keelata jäätmete hülgamine, kaadamine või kontrollimata jäätmekäitlus, sh prügistamine.”.

21) Artikkel 37 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 37

Aruandlus

1. Liikmesriigid esitavad komisjonile iga kalendriaasta kohta artikli 11 lõike 2 punktide a–d ning sama artikli lõike 3 rakendamise andmed. Nad esitavad need andmed elektrooniliselt 18 kuu jooksul pärast selle aruandeaasta lõppu, mille kohta

andmeid kogutakse. Andmed tuleb esitada vormis, mille komisjon on kehtestanud vastavalt lõikele 6. Esimene aruanne hõlmab ajavahemikku alates 1. jaanuarist 2020 kuni 31. detsembrini 2020.

2. Liikmesriigid esitavad komisjonile igal teisel aastal artikli 9 lõike 4 rakendamise andmed. Nad esitavad need andmed elektrooniliselt 18 kuu jooksul pärast selle aruandeperioodi lõppu, mille kohta andmeid kogutakse. Andmed tuleb esitada komisjoni poolt lõike 6 kohaselt kehtestatud vormis. Esimene aruanne hõlmab ajavahemikku alates 1. jaanuarist 2020 kuni 31. detsembrini 2021.

3. Selleks et kontrollida vastavust artikli 11 lõike 2 punktile b, esitatakse andmed tagasitäiteks kasutatavate jäätmete koguse kohta eraldi sellistest andmetest, mis esitatakse korduskasutamiseks ettevalmistatavate või ringlusse võetavate jäätmete kohta. Jäätmeid, mis töötatakse ümber tagasitäitematerjalideks, tuleb kajastada tagasitäitena.

4. Käesoleva artikli kohaselt liikmesriikide esitatud andmetele lisatakse kvaliteedikontrolli aruanne ja aruanne artikli 11a lõike 4 alusel võetud meetmete kohta.

5. Komisjon vaatab käesoleva artikli kohaselt esitatud andmed üle ja avaldab selle ülevaatus tulemuste kohta aruande. Aruanne hõlmab hinnangut liikmesriigi andmekogumise korralduse, andmeallikate ja meetoodika, samuti andmete täielikkuse, usaldusväärsuse, ajakohasuse ja järjepidevuse kohta. Hinnang võib sisaldada konkreetseid soovitusi olukorra parandamiseks. Aruanne koostatakse iga kolme aasta tagant.

6. Komisjon võtab vastu rakendusaktid, et kehtestada vorm, mille alusel esitatakse andmeid lõigete 1 ja 2 kohaselt ning tagasitäitetoimingute kohta. Kõnealused rakendusaktid võetakse vastu kooskõlas artikli 39 lõikes 2 osutatud menetlusega.”.

22) Artikkel 38 asendatakse järgmisega:

„1. Komisjon võib välja töötada suunised taaskasutamise ja kõrvaldamise mõistete tõlgendamise kohta.

Komisjonil on õigus võtta kooskõlas artikliga 38a vastu delegeeritud õigusakte, et täpsustada II lisa punktis R1 osutatud põletusrajatiste puhul kasutatava valemi kohaldamist. Arvesse võib võtta kohalikke ilmastikutingimusi, nagu külm ilm ja kütmise vajadus, kui need mõjutavad energia hulka, mida on võimalik tehniliselt kasutada või toota elektrienergia, kütte, jahutuse või tööstusauruna. Samuti võib võtta arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 349 kolmandas lõigus osutatud äärepoolseimate piirkondade ning 1985. aasta ühinemisakti artiklis 25 nimetatud alade kohalikke tingimusi.

2. Komisjonil on õigus võtta kooskõlas artikliga 38a vastu delegeeritud õigusakte I–V lisa muutmiseks, võttes arvesse teaduse ja tehnika arengut.

3. Komisjonil on õigus võtta kooskõlas artikliga 38a vastu delegeeritud õigusakte, mis on vajalikud VI lisa muutmiseks.”.

23) Lisatakse artikkel 38a:

„Artikkel 38a

Delegeeritud volituste rakendamine

1. Komisjonile antakse õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte käesolevas artiklis sätestatud tingimustel.
2. Artikli 5 lõikes 2, artikli 6 lõikes 2, artikli 7 lõikes 1, artikli 11a lõigetes 2 ja 6, artiklis 26, artikli 27 lõigetes 1 ja 4 ning artikli 38 lõigetes 1, 2 ja 3 osutatud õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte antakse komisjonile määramata ajaks alates [sisestada käesoleva direktiivi jõustumise kuupäev].
3. Euroopa Parlament või nõukogu võib artikli 5 lõikes 2, artikli 6 lõikes 2, artikli 7 lõikes 1, artikli 11a lõigetes 2 ja 6, artiklis 26, artikli 27 lõigetes 1 ja 4 ning artikli 38 lõigetes 1, 2 ja 3 osutatud volituste delegeerimise igal ajal tagasi võtta. Tagasivõtmise otsusega lõpetatakse otsuses nimetatud volituste delegeerimine. Otsus jõustub järgmisel päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas* või otsuses nimetatud hilisemal kuupäeval. See ei mõjuta juba jõustunud delegeeritud õigusaktide kehtivust.
4. Niipea kui komisjon on delegeeritud õigusakti vastu võtnud, teeb ta selle samal ajal teatavaks Euroopa Parlamendile ja nõukogule.
5. Artikli 5 lõike 2, artikli 6 lõike 2, artikli 7 lõike 1, artikli 11a lõigete 2 ja 6, artikli 26, artikli 27 lõigete 1 ja 4 ning artikli 38 lõigete 1, 2 ja 3 alusel vastu võetud delegeeritud õigusakt jõustub üksnes juhul, kui Euroopa Parlament ega nõukogu ei ole kahe kuu jooksul pärast õigusakti teatavakstegemist Euroopa Parlamendile ja nõukogule esitanud selle suhtes vastuväiteid või kui Euroopa Parlament ja nõukogu on enne selle tähtaja möödumist komisjonile teatanud, et nad ei esita vastuväiteid. Euroopa Parlamendi või nõukogu algatusel pikendatakse seda tähtaega kahe kuu võrra.”.

24) Artikkel 39 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 39

Komiteemenetlus

1. Komisjoni abistab komitee. Kõnealune komitee on komitee Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 182/2011(*) tähenduses.
2. Käesolevale lõikele viitamisel kohaldatakse määruse (EL) nr 182/2011 artiklit 5.

(*) Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) nr 182/2011, 16. veebruar 2011, millega kehtestatakse eeskirjad ja üldpõhimõtted, mis käsitlevad liikmesriikide läbiviidava kontrolli mehhanisme, mida kohaldatakse komisjoni rakendamisevolituste teostamise suhtes (ELT L 55, 28.2.2011, lk 13).”.

25) Kooskõlas käesoleva direktiivi lisaga lisatakse VI lisa.

Artikkel 2

Ülevõtmine

1. Liikmesriigid jõustavad käesoleva direktiivi järgimiseks vajalikud õigus- ja haldusnormid hiljemalt [sisestage kuupäev 18 kuud pärast käesoleva direktiivi jõustumist]. Nad edastavad kõnealuste normide teksti viivitamata komisjonile.

Kui liikmesriigid need normid vastu võtavad, lisavad nad nendesse normidesse või nende normide ametliku avaldamise korral nende juurde viite käesolevale direktiivile. Sellise viitamise viisi näevad ette liikmesriigid.

2. Liikmesriigid edastavad komisjonile käesoleva direktiiviga reguleeritavas valdkonnas nende poolt vastuvõetud põhiliste õigus- ja haldusnormide teksti.

Artikkel 3

Jõustumine

Käesolev direktiiv jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Artikkel 4

Adressaadid

Käesolev direktiiv on adresseeritud liikmesriikidele.

Brüssel,

Euroopa Parlamendi nimel
president

Nõukogu nimel
eesistuja